

To je uvodnik

Tisoč devetsto sedem in trideset let po Kristusovem rojstvu je v Murski Soboti, največjem mestu Prekmurja, v zelo pomembnem mestu Slovenije, nenadoma umrl Kovran, ki se je samo dve leti veselil svojega nadebudnega življenja. Kaj je bil vzrok smrti, nihče ne ve, nekateri trdijo, da mu je enostavno zmanjkalo sape, drugi, da so mu odtrgali glavo, tretji zopet, da se je hotel vsiliti med pridobitne kroge, kjer pa je prišel v takšno gnečo, da so ga enostavno stisnili kakor zrelo limono. In tako je prišel trenutek, ko je belo pogledal, iztegnil noge in peruti, obrnil glavo, odprl klun, težko zadihal in umrl. Za njegovo smrt so izvedeli šele po enem letu zato tudi ni bilo nagrobnih govorov, ne petja in žalovanje niti ne veselja dolžnikov in žalost upnikov. Skratka, tudi njegova smrt je bila takšna kakor se ptiču spodobi. Naj v miru počiva! Preostalim (pri tem misli mona njegove imenjake: kovran — krokar — krokarji) naše iskreno sožalje, saj so izgubili svoje uradno glasilo, kar znači v današnjem času, ko je že vsak stan „žurnaliziran“ veliko izgubo.

Da se vsemu temu vsaj delno odpomore, a obenem da se razširi krog privržencev res sodobnega glasila, se je spontano rodila ideja, da se izda nov časopis. Ideja je rodila besede, besede so se spremenile v dejanja, dejanje je bruhnilo na dan v obliki pisanja, risanja, tuhtanja, kovanja, radiranja, brisanja, cenzuriranja, korigiranja, tiskanja, ekspidiranja in s tem je prišel „Düplín“ v roke tistim, katerim je namenjen. Prosili bi pa, da bodite do njega obzirni in ne iščite njegovih slabosti tam, kjer so, raje se potru-

dite, da jih najdete tam, kjer niso. Zavedajte se, da boste s tem napravili kulturno delo in vam bo to za najboljšo legitimacijo, če vas kdo nahruši: „Ta pa nikš kulture nema!“

Če se prvič sestanete z neznanecem in ste prisiljeni, da se morate z njim zaposliti vsaj nekaj minut (kar pričakujemo od vas napram „Düplínu“) je predvsem važno, da ga vsaj malo poznate. Radi tega dovolite kratko biografijo: Düplín je dober človek. Ni samec, ne oženjen, niti ni vdovec. Preteklosti je čiste ter ima odlično nravstveno spričevalo. Kaznovan še ni bil, niti ni bil še obsojen na smrt, pomiloščen ali deležen kakršnekoli blagodati obstoječega zakona. S politikom se ne peča pa tudi ni član nobenega društva, kjer se pobira članarina. Je brez zakonskih in nezakonskih otrok. Je brez premoženja, kljub temu da je posestnik zlate žile, od katere nima nobenih koristi niti ne dohodkov, pač pa vzdrževalne stroške, ki jih plačuje v lekarni in pri zdravniku. Vid ima dober prav tako tudi sluh. Vsi notranji in zunanji organi so v redu. Izmed vseh jezikov najbolj obvlada — svinjski jezik s hrenom. Glave je normalne, brke si striže, brado pa pušča pri miru. Lase in nohte si barva Posebnih znakov nima. Star bo še le eno leto, kar je mnogo če upoštevamo, da je navaden „Düplín“. Skratka „Düplína“ štejem med živa bitja, med vretenčarje, k sesalcem kakor n. pr.: afne, leve, tigre, peteline, gliste, kaline, ščurke, sardine „ringlce“, polenovke, siamske dvojčke, pola žena pola riba, šmarnico, slona in peronosporo. (To so podatki po njegovi lastni izjavi.) Pripomniti moramo še to, da se „Düplín“ hrani z naročnino, z prostovoljnimi prispevki, z anonso takso in če je vsega tega premalo pa z makulturnim papirjem. S to zadnjo ugotovitvijo je končan uvodnik, ki ga mora imeti vsak pošten list.

LETO I.

MURSKA SOBOTA, 1. FEBRUARJA 1939. ob 24. uri

ŠTEV. 1—365.

DÜPLIN

Naročnina se plača enkrat na leto.

PORGE NEGA! CENA OGLASOV PO DOGOVORU.

Uredništvo in uprava

LIPIC JOSIP, bančni ravnatelj, Murska Sobotna

Rokopisov ne vračamo.

Izhaja enkrat na leto. Telefon številka 1-100.

Düplín o nogometu

Hupkaš: Dober dan gospod Düplín! Kako se počutite?

Düplín: Niti ne vprašajte, ne zaslužim ničesar.

H: Kaj še zmeraj nimate službe?

D: Delal sem dva dni, toda ta posel ni za mene!

H: Kaj ste pa delali?

D: Nosil sem polne vreče v Š-jev mlin!

H: In kaj ste dobili?

D: Prvi dan kilo, drugi dan pa ničesar. Vidite, kako slabo se mi godi, dočim ima moj svak tako srečo!

H: Kaj je vaš svak?

D: Nosač.

H: Nisem vedel, da se godi nosačem tako dobro.

D: Toda moj svak nosi že dopoldne frak in to celo dva.

H: Dopoldne nosi frak?

D: Da, v zastavljalnico!

H: Z vami ne pridem do kraja. Pa pustimo te neumnosti! V nedeljo sem kupil za 15 Din karto in sem pogledal nogometno tekmo Ljubljana—Mura.

D: Kaj je to nogometna tekma?

H: Nesrečnež! Še niste ničesar slišali o nogometu? Povem vam, kaj je to. 22 igralcev teka po igrišču.

D: Zakaj?

H: Da dosežejo žogo.

D: In če jo dosežejo?

H: Jo brcnejo!

D: In kaj imajo od tega?

H: Odvisno je od tega, če zadenejo v vrata, je dobro, če ne je pa smola.

D: In tedaj zgubite vaših 15 Din?

H: Vi tega ne razumete! 15 Din plačam, da lahko gledam tekmo.

D: Taka lahkomišelnost! 15 Din, da vidite tekanje za žogo. Če bi mi dali samo 10 Din, bi tekkel ves dan.

H: Toda teh 22 igralcev je vredno gledati. Ti dobijo lepe premije in službo.

D: Povejte, ne bi mogel tudi jaz igrati?

H: Pe vi nikoli niste igrali nogometu.

D: Toda, kdo opazi to med 22 ljudmi.

H: Vi ste idijot! Povedati vam hočem samo, da smo zgubili s 3:6.

D: Mi da smo zgubili! Saj niti na igrišču nisem bil! Na koncu bom še jaz kriv! Celo popoldne sem bil v kavarni!

H: Niste vi zgubili, Mura je zgubila.

In veste kake šanse smo imeli. Ko je ta nesrečni Kukanja pobegnil na začetku drugega polčasa...

D: Vidite, vedno rečem, da ni dobro če vzame občina tuje ljudi v službo! In koliko je odnesel?

H: Vi tega ne razumete! Z žogo je pobegnil!

D: Zaradi ene žoge pa se mu res ni izplačalo pobegniti!

H: Poslušajte, nesrečnež! To je bilo samo v igri, preigral je nasprotnika in je bil sam pred vratmi.

D: Zdaj razumem! Izrabil je priliko in je pobegnil skozi vrata. Zdaj mi povejte samo še, ka je to 3:6?

H: To znači, da je Mura zabila 3, Ljubljana pa 6 golov.

D: In so začeli takoj pri 3:6?

H: Ne, pri 0:0.

D: (preplašeno) Kje?

H: Pri 0:0!

D: I od tam so šli na igrišče?

H: Ne, začeli so na sredi igrišča.

D: In na sredi igrišča je bil 0:0?

H: Seveda! Ne razumete?

D: Samo nekaj ne razumem.

H: Kaj pa?

D: Kako ste mogli plačati 15 Din za to, da gledate 22 ljudi pri 0:0?

Okrožno sodišče

Kdor je prej kaj kradel, ropal, kdor se spuščal je v umor, kdor zažigal hiše, hleve, z njim so šli v Maribor.

Kdor se spuščal je v tožbe, kjer drobiž bil tisočak, kdor je rad trebuhe paral ta je moral tud' na vlak.

Kdor je bil pretežka riba za sodnike sreske naše, moral daleč je čez Muro, če mu paše al' ne paše.

Delikventi, malkontenti in žandarji, advokati in pa pričam bilo mus je se v Maribor peljati.

Pa se dvignil glas je ljudstva: Kaj pa Štajerce to briga, če pri nas kdo kaj napravi, da recimo hiše vžiga?

In za kazen naj plačuje dragi vlak — to je krivica! V Soboti se naj v bodoče grešnikom deli pravica.

Je pristuhnil sam minister
pa je rekel trikrat ja
Tak je pisal: „Prostor dajte
Sud okružni se vam da!“

So začele se selitve,
grád je bruhal meb'ine
spet ga štrihali, gladili
v enem letu drugič že.

Nove táble pritrldili
zvon in uro v turn dali,
Ko je bilo vse gotovo
so se sodniki pripeljali.

Otvoritev so imeli
guči so se kar vrstili!
Eni z delom so začeli,
Drugi na dopust krenili.

Mar povzročča to težave?
Kaj še! saj je prišlo v modo
tam, kjer ni, tam se pač vzame
na obroke, na posodo!

Zdaj sodnikov primanjkuje
težko je v Prekmurje priti.
Ekstra so za njih v Petanjcih
most začeli jim graditi.

Je Prekmurje zadovoljno
kdo bo radi tega hud?
Roke vsak si svoje mane
da je le „Okrožni sud“.

Gospod in njegov avto

Neki gospod je trgovec. Visok funkcionar. Požarnik. Ima lepega psa. V zadnjem času tudi avtomobil. Ta je za eno glavo večji od psa. Po barvi si nista podobna. Tudi glasove imata različna. Dolžina psa znaša od repa do gobca 1 meter 14 cm in 3 milimetre. Dolžina avtomobila, od znaka BMW do evidenčne table 1 meter 17 cm in 8 milimetrov. To je mnogo. Avtomobil je rjave barve. Ima štiri kolesa, po katerih se vozi. Če gospodar hoče se vozi tudi po dveh kolesih. Ob cestnem jarku se da to napraviti. Večkrat obšane voz če gospod hoče ali noče. In to sredi ceste. Takrat gospod izstopi in se praska po pleši. To nič ne pomaga. Pomaga samo dober mehanik. Potem zopet frči po cesti. Vmes skače kot sedemnajsetletna deklica v lepem mesecu maju. Kdor ga vidi je vesel. Kdor je vesel se smeje. Kdor se smeje se rad tolče po kolenih ali se pa praska po hrbtu. Voz ne žre mnogo bencina. Ima majhen želodec, ki se rad pokvari. Takrat se gospod spet praska po glavi. Tudi tokrat to ne pomaga. Z gospodom je vozilo kakor eno: če zakašlja v vozu, voz pomaga in se pripogiba naprej. Če gospod kihne, se voz požene naprej kakor bi ga kdo piknil v „auspuf“. Če se zasmeje se odprejo vrata sama na stežaj in se spet sama zapirajo. Tem pojavom se reče: popolno soglasje ali — avtomatična transmisija vidnih in nevidnih funkcij od individualuma na mehanizem in retour. Voz ima tudi rodovnik. V dobi „poreklosti“ je to važno. Oče mu je bil čistokrvni Lasal, mati pa iz rodu Frkašev. Za botra mu je bil voz tipa „Ede“ z rdečim izrastkom na hrbtu. Taki izrastki so nevarni in lahko povzročajo mednarodni konflikt. Radi privlačijo nemške avtomobile in jih enostavno nabodejo. Za odškodnino zahtevajo 8000 dinarjev. To pa ne spada več v gornje poglavje. S tem se začne že drugo, ki je bolj žalostno in ni tako resno kot prejšnje.

Düplin in sabljanje

Düplin: Kje ste bi g. Hupkaš?
Hupkaš: Na sabljaški akademiji. In kako lepo so se sabljali!
D: Strašno! Kaj jih niste skušali pomiriti?
H: Toda, Düplin, te se ni dalo pomiriti!
D: Kaj so bili tako razkačeni?
H: Düplin, to ni dvoboj, to je šport! Tu odločajo tuši. (Op. ur.: dogodek s sabljo.)
D: Kaj odloča?
H: Tuš! Kdor dobi več tušev, zgubi.
D: In se sabljajo v kopalnici?

H: Zakaj pa v kopalnici?
D: Kje bi pa sicer dobili tuš?
H: To ni tak tuš? Te dobivajo s sabljo.
D: In potegnejo za sabljo?
H: Ne zmešajte pojmov. Pri sabljanju zmagaja, kdor se boljše brani pred tuši.
D: Potem je moj mlajši sin sabljaški prvak!
H: Zakaj?
D: On se tako brani tuša, da je cela kopalnica mokra le on ostane vedno suh.

Avto vožnja

Danes v modi je deviza Opel, Ford in Chevrolet. To je znak, da ljuba kriza zapustila je ta svet.

Vsak z avtom se že pelje
Vsak svoj lastni je šofer
vmes pa mlin usode zmelje
marsikom kak' maler.

Touring klub drži tečaje
za dirkače in vozače.
Tam se naučiš igranje
voziti bencin smrdače.

Bil med temi nek gospod je,
ki udal se avto strasti
ker mu bila ta v napotje
v tečaj je šel se pasti.

Tam se naučil je vsega
kar vozaču treba znati:
kdaj na bremzo se podrega
kak' se folgas mora dati.

Oh žalostna je zgodba ta
so drage bile avto želje,
tud' njemu šlo je do srca,
da od takrat se več ne pelje.

Kak obračati na levo
da ne zvrneš se na desno.
Skratka on je vso zadevo
k srcu si jemal prav resno.

Pa je prišel dan izpita
se zbrala stroga komisija,
limuzina je pokrita
sfrčala kakor svet' llija.

Bil je komisijon z njim kontent
lepo je vozil kot le kaj,
šoferski v žepu 'mel patent
ko peljal nobel se nazaj.

A smola, oh kaj se zgodilo
saj ta v napotje je povsod
naenkrat se je z vso silo
zaletel v leseni plot.

Se to zdrobilo, to je hin
gospod se za ušesi drega:
Avto toči drag bencin
Kaj bilo treba vsega tega?

Brez
»DÜPLIN“-a
ste le pol človek!

Ker izšel bi Düplin
drugo leto rad,
zato že letos dajte
za tiskovni sklad

Vsakemu človeku je »Dü-
plin« potreben sicer pride
povsod prepozno in zamudi
marsikatero dobro priliko!

Kako dolgo šteje- mo do bilijon?

Ali si je kdo že vzel čas in potrpljenje šteti do bilijon?
Poizkusite! Vzemite uro v roke in začnite!

Hočemo Vam olajšati delo — štejte samo enkrat od 1—100, potem začnite vedno znova. Od 1—100 doštetete v normalnem tempu, recimo ravno v 1 minuti. Torej v 10 minutah do 1000 v 1 uri do 6000. Vzemimo, da štejete dnevno 24 ur, koliko let bi šteli do 1 bilijon?

Da ne bi zastoj računali, pokloni družstvo denarnih zavodov v Prekmurju praktično darilo onemu, ki izračuna gornjo nalogo in jo napiše na polovico priloženega RUMENEGA kupona, katerega naj vrže v nabiralnik, dne 2. februarja 1939 zjutraj do 3 ure. Razglasitev rezultata ob 4 uri! Drugo polovico kupona shranite, radi kontrolne številke. Začnite!

Poštni autobus.

V nabito polni autobus se hoče vrniti človek, ki nosi pod pazduho bas. Sprevodnik ga zavrne:

— Zelo mi je žal, toda za vaš veliki bas v autobusu ni prostora.

Med tem mu eden od sopotnikov reče s sožaljem:

— Vidite! Zakaj se niste raje učili igrati na flauto!

Radio.

Stari Janoš vstopi v trgovino z namenom, da kupi radio aparat.

— Na koliko žarnic naj bo aparat, ki ga želite kupiti? — ga vpraša trgovec.

— No, na čim več žarnic, — odgovori stari Janoš — ker sem namreč močno kratkoviden.

V šoli.

Profesor: Kdo je rekel oni izrek: „Minuli so lepi dnevi.“

Dijak: To je rekel moj oče, ko se je mama vrnila iz letovanja.

Enostavna rešitev.

— Bodi tako prijazen, posodi mi do prvega 500 dinarjev. Sicer bi lahko dobil to tudi od Kovača, toda ta prosi takoj 30 dinarjev obresti.

— Tu imaš 30 dinarjev za obresti in raje prosi ostalih 500 dinarjev Kovača.

MURA 1938.

Mura je športni klub. Njeni člani so športniki. Tudi njeni odborniki so športniki. Oni tekajo, zlasti ob nedeljah po tekalšču, lomijo dežnike, trenirajo hitro hojo do Tišine in nazaj, si pulijo lase in kar je pri športu najvažnejše — se jezijo. Če moštvo zmaga razmišljajo o možnosti igranja v državni ligi, če zgubi, so prepričani, da izpadejo v drugi razred.

Lansko leto so se odborniki često jezili, toda v glavnem so se le veselili.

Poglejmo lanskoletno bilanco:

JANUAR: najuspešnejši mesec. Mura je ostala v tem mesecu neporažena, njen vratar ni dobil nobenega gola. Tega kolosalnega uspeha prav nič ne zmanjša dejstvo, da klub ni odigral meseca januarja nobene tekme.

FEBRUAR: Zelo uspešen mesec, prav tako, kakor prejšnji: nobenega poraza, nobenega gola. Prvi dan tega meseca je bil naravnost sijajen (7000 Din čistega).

MAREC: po občnem zboru so nogometaši popili 35 l. vina, plačali so odborniki. Mura je do 20. še vedno neporažena, tedaj pa mora zaradi zelo pristranskega sodnika, na slabem igrišču, pod terorjem publike prvokrat kloniti v letu 1938. Pod temi okolnostmi je smatrati poraza 1:6 v Celju za ogromen uspeh.

APRIL: Gostoval je pri nas Hašk, Mura je podcenjevala svojega nasprotnika ter je bila na koncu vesela neodločenega rezultata.

MAJ: Lahkoatletski miting Mure. Rapid je poslal 28, Maraton 9, Mura pa 2

atleta. Eden od obeh Murašev se je odlično boril, naporno progo 100 m je do konca zdržal in je prispel kot peti popolnoma svež na cilj.

JUNIJ: na odličnem igrišču, pod vodstvom najboljšega sodnika, pred objektivnim občinstvom je Mura zmagala v Mariboru proti Slaviji v razmerju 8:1.

JULIJ: Ker je bila vročina zelo velika, so se Muraši kopali.

AVGUST: tudi v Varaždinu so športne prilike odlične, sodnik objektivni. Mura—Slavija komb. 2:1.

SEPTEMBER: Slavija je prišla v Soboto, da „izkopa krompir iz žerjavice“. Pošteno ga je izkopala, po številu sedem.

OKTOBER: Mura—Maribor 1:4. Pomembnejši dogodki na tekmi: predsednik Mure je v 34 min. drugega polčasa zlomil svoj dežnik, isto je storil podpredsednik v 42 min. Sodnik je bil po mnenju najobjektivnejših gledalcev pod vsako kritiko.

NOVEMBER: Mura—Železnica 2:1 (po mnenju LNP 1:1). Tekmo je vodil sodnik, ki je baje odličen uradnik.

DECEMBER: prvi dan je bil pravi praznik (Mura—Rapid 4:1), vsi odborniki so zrastle vsaj za 10 cm, vsi so imeli v roki prvenstveno tabelo ter so računali. Nekateri so prišli do lige, drugi celo do državnega prvaka. Toda tudi v decembru lahko pride tuš, kar je dokazala Slavija. Le sreča, da je bil tuš tako hladen, da Murinega tajnika ni mogla zadeti kap.

Düplin in njegova noga

Düplin: Moram k zdravniku!
Hupkaš: Zakaj pa?
D.: Ugotovil sem, da so moje noge prekratke.
H.: In kdaj ste to ugotovili?
D.: Ko sem jih hotel oprati in mi niso segale do vode.
H.: Kje ste pa sedeli?
D.: Na ledavskem mostu.

Če si zemlje zaželiš
ali pa kopico hiš.
Če imel bi rad poslopje
za živino in za snopje
vinograde in gozdove
Ti vsikdár
posreduje za nakup
Š. Kerčmár.

Svetovni rekord

Znan soboški športnik zbolil. Pokličejo zdravnika. Ta mu izmeri temperaturo. Pogleda na termometer ter zaskrbljen pristavi:
— Devetintrideset tri.
Športnik dvigne glavo ter z radovednim pogledom vpraša:
— In koliko je svetovni rekord?

Rute in klobuki

Včeraj še je ženski svet imel na glavi čudno zmes: kape, fese in baret in klobuke brez peres.

Okrogli, šilasti oglati barv stoterih in oblik, pa ploščati in rogati bli je zadnje mode krik.

Zdaj se vse je spremenilo, šli klobuki so v pokoj; je prišlo nadomestilo in še kakšno — o joj joj!

Pa ne veš več kdo je dama, glava v ruti ji sedi. Zadaj vse je stara mama, spredej pa nič videti ni.

Sobota je polna Mick zdaj, polna je dolenskih Bar, le parfumi še količkaj izdajajo nam mestno stvar.

Svet preživlja silne muke in na glavi ves stoji, kmečki folk je za klobuke, mestni pa se rut drži.

Hahn natiska, kar želiš, samo če k njemu pohitiš.

„Lep si“ ti bo rekla ženka, če ti obleko dela salon **Štefana Benka.**

Mestni, deželni trgovci al' znate za zaloge cenene, zaloge bogate, modnega blaga za moške in ženske letne, pomladne, zimske, jesenske, ki Vam jih nudi

HAHN PAVEL
veletrgovina v Murški Soboti.

Če po dobrem 'maš skomine k **BANFIJU** marš na koline! Kajti za te težke čase pašejo le še klobase!

Če si športnik ali civilist preživi pópoldánske úre, ób nedeljah, kó bijo se bóji na stadionu naše „Mure“

Knjige lepe in koristne, pariške modne liste pristne, otroške igrače, pa tudi šah za ceno prav nizko lahko dobi vsak, kdor k **HAHN-u** pogleda in kupi, seveda.

Tako je prav!

Tujsko-prometni podmladki, ki imajo svoje sedeže v vseh vaseh našega Prekmurja, so nam dostavili sledečo resolucijo, z ozirom na debato o slovenski Sibiriji, ki se je razvnela po naših dnevnikih prinašamo v celoti.

Zbrani zastopniki tujsko prometnih podmladkov v Prekmurju so na svojem izrednem občnem zboru, ki se je vršil 31. januarja v vseh prostorih hotela „Mautner“ sprejeli sledečo

Resolucija

1.) Ogorčeno ter z vsemi možnimi in nemožnimi sredstvi protestiramo vpricho vse poštene javnosti, da bi našemu Prekmurju odvzeli ime Sibirija, ki je po dvajsetletnem tituliranju postala naša nesporna last.

2.) Nihče nas ni vprašal ali se sme rabiti ime „Sibirija“ za kraje, ki jih ne poznamo in ki nimajo z nami ničesar skupnega.

3.) Pripominjamo, da si ime „Sibirija“ nismo sami izbrali, temveč nam je bilo dodeljeno, kakor se delijo medalje za izvestne zasluge.

4.) Radi navedbah v točki 3 smo upravičeno smatrati, da bi imenovanje kakega drugega kraja z imenom „Sibirija“ značilo za nas degradacijo, skratka rop lastnine, ki nam je bila dodeljena. Takšno postopanje lahko ima kazenske posledice.

5.) V mnogih krajih onstran Mure je bilo Prekmurje znano pod spornim imenom. Sedaj se nam lahko zgodi, da ostanemo brez imena kar bi silovito otežkočilo našo tujsko prometno propagando.

6.) Smatramo, da so navedeni podatki dovolj tehtni, da se z vsemi silami zoperstavimo gornji nameri. V nasprotnem slučaju bomo prisiljeni, da pozovemo geografe vsega sveta, da nam dajo novo ime, ker brez krepke označitve naših krajev je ogrožena naša dobra zavest, do katere pa ima vsak človek pravico.

Slede podpisi 436 po številu s prav tolikimi pečati.

Teorija.

— Prosim te, povej mi, kaj je to pravzaprav Einsteinova teorija?

— Torej pogledj, vzamiva recimo to opeko. Če hočeš iz nje zgraditi hišo, je to vsekakor premalo. Če ti pa pade na glavo, je preveč.

Kleparska dela najcenejše in solidno izvršuje, — to je pokazala že praksa delavnica, ki **JUG** se imenuje, kjer je tudi autotaksa.

Soboški vlak in Düplin

Düplin: Povabljen sem na maškerado.

Hupkaš: In boste šli?
D.: Da! Maskiran bom kot soboški vlak.

H.: Kako ste si pa zamislili to masko?

D.: Zelo enostavno! Čakali me bodo ob 8 uri, prišel pa bom ob 12 uri.

H.: Zakaj se pa norčujete iz soboškega vlaka? Kaj, gre res tako počasi?

D.: Pa še kako. Sinoči sem se peljal z večernim vlakom iz Ljutomeru v Soboto. Že pri Veržuju sem hotel vzeti spalni voz, ker ponoči ne morem sede spati.

H.: Pa zakaj niste rekli konduktterju ničesar?

D.: Saj sem mu rekel! Šel sem k njemu ter sem ga vprašal, če ne bi mogel iti hitreje?

H.: In kaj vam je odgovoril?

D.: Da on bi že mogel, vendar pa iz vlaka ne sme izstopiti.

Po Sloveniji se širi glas,
da od Benkovih boljnih ni klobas,
da sveže meso prav odlično,
dobi, kdor obiše njegovo mesnico.
Izdelke odlične, a zraven poceni,
dobite pri *Benku* če niste preleni!

Na svetu je znana pijača,
ki zgubljeno zdvavje li vrača,
ki z radenskih vrelcev priteka,
od nje ni boljšega leka.

Če ti po kroku slabo postaja,
če ti kislina v želodcu nagaja,
kupi si slatino, v čašo nalij,
za zdravje preljubo, redno jo pij!

Radenska
slatina

MIZE, POSTELJE
VSE TI ODPELJE,
ŠPEDITER ZNAN
KUHAR ŠTEFAN.

Po nizkih cenah mešano blago
dobiš pri Kohn Leopoldu lahko.

Specerijo različno,
kavo odlično
prav poceni dobi vsak
v trgovini **T. Debelak**

Dobro hrano ti nudi
Horvat J. brez alkohola,
tja se potruji
dokler ne bo zmanjkalo stola.

Kdor dobro vino rad le pije,
ta k Benkiču vsak dan zavije;
Komur pečenka odlična ugaja
pri **Benkiču** se lahko naslaja.

Premog in drva, da te zeblo ne bo,
žeblje, posode, mešano blago,
KUHAR FRANC dobavi,
cene nizke stavi.

Če kupiš kaj za družino,
vedi: **Brata Brumen**
'ma špecerijo fino.

Vso špecerijo, apno, les,
in material ostali ves,
kar rabiš, ko si zidaš dom,
potruji le se k **S.-u KOHN.**

Za želodec če skrbiš
v gostilno **TURK** pohitiš,
tam dobiš za ceno nizko
gulaš, ribe, raco, piško.

Največja živina na suhem je slon,
ki v Soboti tudi ima svoj rejon.
Pečenke okusne, vino različno,
sobe prav čiste, meso odlično
v hotelu tem čaka vas,
njegov lastnik je **Ludvik Bac.**

Smodnika, železa veliko zalogo
in tudi drugih stvari zelo mnogo
ima trgovec soboški znan
na Lendavski cesti **HEKLIČ ŠTEFAN.**

Če kupil novo si obleko,
še čevlje kupi firme

„PEKO“.

Če napaka je v lepoti,
sredstev onih se le loti
in jih vedno s sabo nosi,
ki jih da ti **ANDERSCH JOSIP.**

Železo, apno, druge reči
pa tudi peči,
mešano blago
Brata Heimer 'ma vse to

Kdor h Kuk'lu zavije,
temu on lepo obleko zašije.

Na Goričko vspni se kvišku,
v gostilni šalovski se ustavi pri **Žižku!**

Če fante želite s klobukom ujeti,
pri **ŠAROLTI REHN** ga morate vzeti!

„Po modi oblečen rad bi bil
in si prištediti denar?“
„Seveda sosed; A kam naj grem?“
„Na Lendavsko, kjer je
„TIVARI!“

Bonbone različne,
torte prav lične,
sladkosnednež dobi vsak
pri **Sidoniji Novak.**

Prav lepe kravate, srajce, hlobuke,
ostalo blago izbereš brez muks,
seveda, če nisi ti slepec
pri firmi solidni **V. Klepec.**

Film danes je deviza
staro mlado navdušuje,
kdor z časom hoče iti
naj le kino obiskuje.

Kar zaprtim amnestija,
kar dekletu čari majski,
kar potrtim melodija,
to naj vsem bo

KINO - GRAJSKI.

Ure raznih velikosti,
prstane za mladi par,
hrvatkovidnim pa očala
nudi **DITTRICH**
vam vsikdar!

Tujšne sobe z mrzlo in hladno vodo
Kavarna — opremljen je nobel lokal
izbrana jedila po dnevi, ponoči
nudi, ponuja

HOTEL CENTRAL.

Na najvišjem klinu,
ki ga meso po svežini dosega
pa tudi druge mesene zadeve
nudi v Soboti

VUKAN GEZA.

Vse kar rabi gospodinja:
kavo, riž, sladkor in moke,
šmirgl, paste, sveče, žajfo
in sladkorčke za otroke
za na pot, popotne kovčke
in servise za spomin
če drugači ni na obroke
daje tvrdka

ASCHER-SIN.

Kaj klobuk in kaj obleka
srajca dela le človeka!
Posebno srajca, ki jih danes

izdeluje **Cvetič Janez.**

So trpežne in so nežne
pa so močne in priročne
Prsa grejejo in križ!
Cena? Rabiš le drobiž!

Ali že veš

da je človek brez **radia**, kakor lonec brez pokrova?
da je mati brez **modernega otroškega vozička**, kakor hiša brez strehe?
da je gospodinja brez **živalnega stroja**, kakor banka brez denarja?
da je dekle brez **kolesa**, kakor nevesta brez ženina!

Vse to dobro veš in znaš,
vsa ta dejstva so ti znana
zato čimprej oglasi se
pri tvrdki

E. ŠTIVAN-a.

Prvo je preljubo zdravje
Enkrat se samó živi
To prevažno je poglavje
A povzroča nam skrbi
Nihče naj ne obupuje
Je na svetu še zdravilo
Slatino naj vsak kupuje
Ki v Petanjch se rodilo
A naslov in brzovaj?
Da bo prav!

Na lastništvo piši, tam so tud' studenci

Josip-Ivan Vogler
p. Slatina Radenci.

Če hočeš biti prav po modi,
k Lajčiju po srajco hodi,
ne rabiš več kot uri dve,
in srajca že gotova je.

Zatorej zdaj v zimi hudi
K **Šiftariju** se le potruji.

Kje kupil boš radio, to je vprašanje?
Tam, kjer trgovec jamstvo ti daje!
Zato obišči le strokovnjaka,
da nagajala ne bo ti vsaka napaka!

Radio Orion, Minerva, Siera,
kolesa odlična, a zraven cenena,
firma solidna NEMEC prodaja,
njena postrežba vsem nam ugaja.

Vso manufakturo,
ki jo želiš,
po ceni dobiš,
pri **Kr. Hirschl-novih**.

Dosti mleka piti
to me veseli,
a kruh namazan s putrom,
še boljše mi diši . . .
Horvat Geza, mlekarna.

Če hočeš biti „elegant“
pri Karčiju si kupi gvant,
blago odlično,
kravato lično,
gumbe različne,
svile prav mične,
šale po modi, volнено blago,
K ŠIFTARJU hodi, žal ti ne bo!

Moške srajce, damske hlačke,
klobuke in denarnice za vse,
Ebenšpanger Šalomon
prodaja le.

Režó furt ma fajn pijačo,
če si skrokan, golaš ti ponudi
zraven dober šór
k njemu se potrudi
FLISAR.

Da hiša traja ti vse veke,
sezidaj jo le iz opeke,
da voda ne curlja ti preko,
pokrij si streho tud' z opeko,
ki dobiš jo najceneje,
a zraven tudi najhitreje
pri dobro nam vsem že poznani
PUCONSKI le **OPEKARNI.**

Vse kar rabiš za obleči,
naj bo tebi ali deci,
v Soboti na glavni cesti
tam je trgovina

WEISS

Hitro, hitro notri idi
v obleki novi ven spet pridi
kar si peněz za njo dal
ne bo tebi nikdar žal.

Prav lepo je res živeti,
a zdaj tud' težko ni umreti,
odkar imamo mi
DOMANJKA,
ki preskrbi ti vse kar manjka:
krsto, venec, šlar in križ,
da brez skrbi lahko zaspiš.

Odlično pecivo, torte,
banane
in vse to prav malo
te stane,
če ne greš po njih na
Vič,
ker najcenejši je
Zečirović.

Lase ostriže,
ondulira,
brade brije,
manikira,
da lep postane
mlad in star,
za to skrbi naš

Gumilar

Odprta noč in dan so groba vrata,
pa prišla k nam je znana firma **BATA**
in zdaj že ve to vsaki ata,
da smrti var'je čevelj **Bata.**

Tam na kükli, tam pri „Kroni“
tam prijetno je.
Se zadaj toči dobro vino
spredaj pa kofe.

Tam na kükli, tam pri „Kroni“
je postrežba prima.
Pojdi tja, da se prepričaš,
da naštetó štima.

Gotove obleke imam na zalogi
toliko, da jih nudim v prodaj
kdor enkrat bo kupil bo pribežal
gvišno k **Majerju** nazaj.

Danes v teh težkih dneh
ko je še vedno kriza,
v veljavi je deviza
tja mi gremo kjer je **ČEH!**

ČEH nam daje specerijo,
za kaditi
in za piti,
ČEH nam nudi marsikaj!

Velika izbira v speceriji
velika v manufakturi!
Artikel je sleherni skrbno izbran
ki Vam ga nudi **SAMUEL HAHN.**

„V vinu je resnica“ stara je modrost
in pa zdravje to bi še dodali.
Kdor bi rad dočakal veliko starost
ni mu treba iti na otok Somali.
Za gostilne damo dober ti nasvet:
Vino ti zahtevaj, ki ga nudi klet

Nadai J.

Vse kar rabi čevljar
pri meni dobi se vsikdar
Da usnje pri meni pocen' je zares
naj vaak se prepriča v trgovini
K. PRESS

Po dobrem vinu glava ne boli
in Banfi toči tako medicino.
Banfi vedno toči dobro pristno vino
za to tud' k **Banfiu**
rad vsak hiti.

Razna svetila s stropa viseča
in tudi takšna na mizi stoječa.
Pa še trpežne trebuš ogrevače,
lične priprave za peglati hlače.
Piskre, kastrole na žico in tok
vse skuhanó v njih je res naednok
Ob takih izdelkih vsak človek prevzet je
in vse to Vam nudi —

ELEKTRO-PODJETJE
Murska Sobota.

Če hišo zidaš, da okove,
če zebe te, dobiš peči,
železo, pluge, kotle nove
in tem vsem slične ti reči,
Josip Kardoš le dobavi,
najnižjo ceno ti stavi.

Sveže meso vsaki dan
od mladih krav in telet.
Župa od takšnega blaga
se pije kot cukér in med.
Slanina, ki se v ustih topi
pa mesó povojeno, se vedno dobi
v mesnici **KEMENY MARKO**
Brezalkoholna restavracija!

P I F

I.

Je šel na lov opremljen ves: puške, termos, piške vmes. Ob gozdičku si je jed izbasal in nar'dil obed. In baš ko pilil je kosti, po polju zajkla pribeži. Poskoči lovec — pa za njo, a ko je hotel šrotov sto spusti' po zajkli brzokoki imel je termos v svoji roki...

II.

Pes je bil rjavkaste barve. Njegov gospodar je bil lovec, zato je bil lovski pes. Ime mu je bilo Sultan. Namreč psu Ker je rad migal z repom so mu rekli, da je bister. Šel je na lov. Gospodar in pes. Pes je šel spredaj, gospodar pa zadaj. Morila puška je bila pripravljena. Sultan se podi in išče. Ves izmučen se vleže v grm. Tudi psi so zmučeni. Gospodar ga najde. Samo njegovo rjavo dlako vidi. Pravilno sklepa: Če je rjavo in leži v grmu, je lisica. Nameri in sproži. Sultan je težko ranjen. Ko zopet ozdravi hodi za gospodarjem. Če prideta mimo grma vgrizne gospodarja v usnjene gamaše. Lovec zakleje ter žalostno skloni glavo. Življenje je težko.

III.

I. zajec: „Že grejo?“
 II. zajec: „Že.“
 I. zajec: „Od kod so?“
 II. zajec: „Iz Sobote.“
 I. zajec: „Ne boš bežal?“
 II. zajec: „Ne!“
 I. zajec: „Samomor?“
 II. zajec: „Da!“
 I. zajec: „Radi ljubezni?“
 II. zajec: „Ne! Radi starosti.“
 I. zajec: „Adijo!“
 II. zajec se vleže na hrbet. Pol ure za tem: Mnogo strelav. Trageditija je končana.

Jezni lovec

Je zapustil hišni krov
 Adalbert in šel na lov.

In zažvižgal je od sile,
 se napele vratne žile.

Priskakljaj je od nekok
 črni Huki prav kamot.

Videl lovsko je opremo
 lajati začel je z vneomo.

Adalbert je ljubil ptice,
 šli loviti so jerebice.

Huki s svojim repom miga
 sem ter tja po polju šviga.

Jerebic se ni ustrašil,
 Huki jih je vneto plašil.

Adalberta lomi gnev
 nič ne pride mu pred cev.

On kriči, besni, razsaja —
 pridni Huki glasno laja.

„Vsaka sila do vremena“
 Adalbert je ena pena!

In naenkrat psa pokliče,
 ki mu splašil je vse ptiče.

Pa nameri — puška počil!
 Huki pravočasno skočil.

V drugo puška se zablisne!
 Huki rep med noge stisne.

Tudi v tretje besni strel,
 med krtine je odšel.

Ker ne more psa zadeti
 mora puško v roke vzeti.

Pa zamahne kar se da:
 puška šla na dela dva.

To je Hukiju zadosti
 razočaran in v bridkosti,

tužno laja: „Hov, hov, hov!“
 pa odteče sam domov.

Stole omare, mize, kredence,
 postelje, okna, štelaže in pod
 okvire in vrata, mizarska vsa dela
 izvršuje ob cenah solidnih le

TOTH

mizar v Grajski ulici.

Pregovori

Rana ura — zlata ura. Če bi bilo to res, bi bile naše kavarne vzrok marsikatero obogatitve.

Ni vse zlato kar se sveti. Podpišemo! Marsikakšen cigan je že planil pod obločnico, da bi pobral denar pa je nenadoma strašno zaklel in si obrisal mokro roko ob hlače.

Zlat ključ odpre vsaka vrata. Ne drži! Če greš na dolgotrajno sejo in se vračaš ves „izmučen“ domov, ter s ključem v roki čakaš, da pridejo prava vrata že slednjič mimo tebe, tudi zlat ključ ne more rešiti tega zamotanega vprašanja.

Drevo se naslanja na drevo, človek na človeka. Od polnoči naprej se začne uresničevati ta izrek.

Osel je vodo nosil pa je za žejo poginil. — Če človeku na hrbet privežeš sod vina ga tudi ne more izpiti.

Mnogo psov — zajčja smrt. Soboški lovci imajo mnogo psov.

Dober prijatelj je boljši od denarja. V trenutku ko boš dobil za svojega dobrega prijatelja vsaj eno črno kavo ali „barack“ bo izgubil denar svojo vrednost.

Kar te ne peče, ne gasi! Žeja kaže torej gasi. Srednja pot — najboljša pot. — Pojdi po Kolidvorski cesti pa se drži tega, če se upaš in moreš.

Vsak človek imel bo teka,
 ki ve, kje **Žmavčeva** je apoteka;
 tam dobiš ti take leke,
 da živel boš na vse veke.

Kifli, pecivo in zemlja,
 na katere je ponosna zemlja,
 nosilci hišne so sreče,
 če jih pek **Šalomon** peče.

Če blago pripelje ti vlak,
 na vozu ti dostavi **Pollak**.
 Kar odpelje in odnese,
 to se prav nič ne pretrese.

Tudi Vas, ki šli od tod ste
 Düplin se spominja —
 in pošilja svoj žurnál Vam.
 Skromno pripominja.

Ček je na notranji strani
 po črnilu žeja,
 kar se tiče pošiljatve
 je tri din spodnja meja.

Od rute lepši je klobuk,
 izbereš lahko ga brez muk,
 da vsakemu ugaja
 v trgovini **Király-s.**

Düplin in motor

Hupkaš: Kje ste bili včeraj, gospod Düplin, da vas ni bilo v kavarno?

Düplin: Bil sem na izletu s svojim motorjem, ki sem ga kupil za 857 Din. V 4 urah sem bil v Beltincih.

H: V 4 urah? Jaz pridem peš v dveh urah.

D: Peš že, toda tedaj ne porivate motorja.

H: Kaj, ste porivali motor? Ali se niti vsedli niste na njega?

D: Pač. Ko sem se utrudil, sem položil motor na cesto ter sem se vsedel.

H: Pa vi se razumete na motor? Ga znate razmetati?

D: Kaj razmetati! Celo sklopiti ga znam in to celo tako, da tri ali štiri dele niti ne uporabim.

H: Vi se spet šalite! Povejte mi rajši kaj je novega.

D: Slišal sem, da vsa pisma, ki pridejo iz Nemčije odpirajo.

H: Res? In zakaj?

D: Ker jih sicer ne bi mogli prebrati.

H: Vi ste pa vedno razpoloženi za take neumne šale!

D: Saj nisem razpoložen... Veste kak strašen dogodek sem doživel danes dopoldne.

H: No? Kaj pa se je zgodilo?

D: Pomislite, peljal sem se s kolesom v Ljutomer. Na dokležovskem mostu sem opazil, da je boljše oblečena dama skočila v Muro.

H: Strašno... In kaj ste storili?
 D: Skočil sem za njo ter jo rešil. Ko smo prišli na breg, se je dama obesila na drevo.

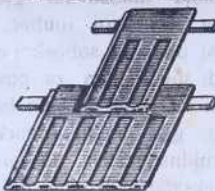
H: Pa je umrla?

D: Seveda.

H: Če ste vidli, da se je obesila, zakaj pa niste prerezali vrvi?

D: Mislim sem, da se hoče po-sušiti.

Hišo graditi, težka je stvar
 dela da mnogo in mnogo skrbi.
 Si tega prihrani pa tudi denar
 kdor pred zidavo ta sklep naredi:

Opeko iz Nemšavske bom opekarne
 kupil za zid,
 da lepa bo hiša in trdno zidovje.
 To bo profit!

Pomni!

Nemšavska opekarne.

Tudi edna politična ...

Kak je znáno, mi športniki se dosta nebrigramo z politikov, ali da čí že ednok dónok vódlámo edne prestrane novine, teda kónčibár eden političen zgodetek túdi lahko obvéstimo.

Gda se je v Bombay vároši v Ažiji zvedilo, ka se štiri glávne držáve v Müncheni za krátki čas med sešom pogljájo, je rádioja direktor prisebi goridjao, ka tó on po rádioi zvónredno razglási. Té zgodetek je precí túdi on sam šetúavo doprinesti, naj občinstvo tó, kak nájhítre na znánje dobi. Je sam začao telefonérati k ništernim klubom i hotelom, od šteri je mislo i znao, ka je vékša vnožina goripoišče.

Hallo! Što guči? X hotel? — je pítao pri ednoj.

Tak je!

Z direktor gospódom bi rad gučao.

Zvolte, jas sem pri telefóni.

Eti je All Indie Rádío. Váše gosté de zagvúšno zanimálo, ka Vam za ništerno minuto naš rádío naznani, ka bode v Müncheni skončano. Prosim Vas, tó razgláste.

Odpúščenje prosim, né sem zarazmo, ka se je zgódló?

Glávne držáve se v Müncheni zglijájo!

Žali Bóg ... ali ...

Preraznite, moj človek! Hitler! ... Chamberlain! ... Mussolini! ... Daladier! ...

Škoda, samo ka tej gospodje nestánujejo v našem hoteli!

Či v želoudci ščípanje nás: lejko tou brez špajsa znáš, vrástvo dubíš tam na eki vu **Bóžtovoj** apoteki.

Hojer Lajči dá Vam cukér, zmuočaj, likór cejli liter. Srečni, ki šče gnes bežijo, k **Hojeri** po špecerijo.

Tou je pa za nás!

Dobra kújarca (Receptuške).

Torta Düplin :

Vzemi 13 dni stári pörkólt, zmejšaj ga s frigašom, deni notri malo šunke, malo zmuočaja, čí ščéš túdi cukra (švérčani saharin je falejši) pa ešče nikaj ka dober žmaj má, tou ešče ednouk zmejšaj, deni v rour, pa čakaj ka ogen vgásne pa cejlo gráta kak torta. Glazuro napravi etak : 4½ l sédenoga mlejka od čarne krave telko časa mláti, ka gor stáne. K tomi zmejšaj malo bougše žajfe i šterke. Tou namaži na torto. Gda trda gráta, pústi torto cejlu nouč státi. Drúgi dén ob trijrtále sedem zglancaj torto s sidolom, ka de se svejtila. S tintastim kalabájsom napijši ka ščéš, ka de bole fájn vóvijdla. Torto lejko túdi poejš (čí se vúpaš).

Brújsovi vugnjenci :

25 dkz zmejtuga brújsa, 2 kg pecilnuga prája (čí nemaš, je pükšeni práj túdi dober), 2 falata groždjiča (rozine), 1 kg šrouta (2 mm), pou litra piva dobro vkúper zmejšaj, tak dugo, ka ti lejva nouga zaspij. Gda se prebidij, pálik mejšaj tak dugo, ka ti desna nouga zaspij. Gda se túdi tá prebidij, enjaj! Vse vkúper deni na dobro spucani šparat, probaj zakóriti. Čí nede gurelo, fudaj, dokéč te nede pajšlin bolo. Gda je vse vkúper spečeno, daj bougšim gouston. Čí njim ne šme-ka, receptuš nej dober.

Kama Števan, kama Vanči?

V kaféhaus k **Sočiž Franci**!

Čí ščéš, ka de Sobota fájna i gizdáva na njou Slovenska krajna, ka vóvidla de kak váraš lejpi, ka de takša kak su kejpi, notri stoupi za kotrigo v soboško olupševalno ligo.

Štera se zové :

Tujskoprometno in olupševalno društvo.

Trnok te lipou pozdrávan pa Ti želén vse nájbougše.

Mi smo nouvoga vučítela doubili. Čeden človik more biti, ka je ešče ščista mládi, pa že okule nosí. Kumaj je príšu, nás je že pouzvu v soulu. Čiglij smu že stári, smu šli. Vučíteo nan je puvedu, ka od píjače vméra slovenski národ.

Včasí san si mislu, ka láže, ár ka držij v človeki dújšu, čí nej píjača? Líki zátu nikaj nej san pravu.

Ešče tou je puvedu, ka je v vijni níkši kohol, kohol pa je prej čemér.

Pálik sam si mislu, mugouče je, ka je kohol čemér, líki ka vijno nej čemér, tou je gvóšnu.

Na tou je vučíteo pítao, ka što ešče nej občútu, ka človik od vijna nouri gráta.

Na té noure rečij san gorstanu pa san puvedu, ka eden nouri gráta, drúgi pa čeden, kakšu naturo má človik.

Vučíteo me je pítau, čí gjes ne grátan pijan, čí dosta pigjen.

Puvedu san njemi, ka pijan že grátan, líki tou nej ud kohola, nego ud toga, ka je vijno dobro.

No víjdite, je pravu, tou je kohol, tou je čemér, zátuk pa je v vsákšon vijni čemér.

Lejku je, san pravu, ka je v varaškun vijni čemér, líki na vesnici v vijni nega čeméra. Tú pa tan je čemeren samo tísti, šteri vijnu pigje.

Zavolo toga smu včasí šli v oštarijo, ka bi vóprobali, čí je istina v vijni čemér. Za pou vóre smu vsi veséli bilij pa smu tak pupejvali, ka je veséje bílou coj poslušáti. Vsi smu gorprišli, ka je vučíteo lagu, ár v drúgom vijni je lejku, ka je čemér, líki v našem nej ka bi biu čemér, nego v njen je pesen i veséje.

Drúgo nedelo níkši vrág več nej šou vučítela poslušáti.

Vse dobrot ti želé tvoj

Düplin Števan.

Lübléni Števan!

Pré kak ti začnem píšati te trnok lipou pozdrávan. Pítan te ka je nouvoga? Ka je istina, ka je prej Brúsova Kata sama odišla v nemški orság, pa je dupliška nazáj príšla.

Znaš, Lübléni Števan, eti v Soboti tou je novu, ka su gospon Artner noví kino (mozi šteri troubi) gor ófnoli. Gjes san túdi tan bijla. Líki níkša falinga gješte. Gda je té kino že tak lübléno lipou špilau, san včasí švicati začnula, pa san si kaput doj-sleka. Ódzajaj je začnu eden črváti móški gospoud kavuliti na mené, čí je prej moj oča glázhar biu. Právla san ka tou njemi níka an nejde, pa san se ščelájdoli sejsti. Líki stouca nej bílou več, níkši vrág ga je spodmekno. Ka odzajaj nebi več mrnjavili san doli pokúčnola pa san se dveje vóri tak mantrala, ka me ešče gnes vse čunte po nugaj bulijo. Ka štéč du gospod Artner špilali, gjes več nemu šla. Lübi Števan, zmenof su že vóžušpilali.

Ešče tou ti man puvedati, ka zaj krščák nosim. Krščák so mi dali moja milostivna, gjes san njin pa dála svoj roubec. Tak sve zaj obej pu soboškoj moudi.

Túdi tou ti man za puvedati, ka san vu veliki nevouli bijla. V nedelo, gda san na špáncér šla, san trújdna grátala, pa san ščela na Aleksandrovoj vilici doli sejsti na novu kloup. Líki té klupij su tak špajсно napravlene, ka se človik ali nemre nasloniti, ali pa more nugé vujškar držati kak na

ringlšpili. Probala san se etak pa ovak sejsti, pa níkak nej šlo. Te san si mijslila, ka de bougše, čí se na trato sédnen, kak sva tou vsigdár miva včijnola, gda sva šla v loug. Líki komaj san se dolisédnola, pa je že príšu policaj i me je odégnau na varaško ižo. Pláčati san mus mogla dvajstipét dinarof. Zaj razmin, kak su mogli gospon Artner püngrad kújpiti za naše dráge pejneze, čí morejo pošteni lúdjé tak pu nedužnon pláčati.

Pri Báci su níkšo svinjo kázali. Gjes san njou poglédnola za 2 dinára. Líki nej bílou vrejdnó, svinja níti vúja nej mejla. Právla san gospoudi, šteri je pejneze pubérao, naj mi dá pejneze nazáj, líki on tou nej ščóo-Vidiš Števan, tak san gorpláčala zavolo té svinje.

Dosta bi Ti ešče pijšala, líki zaj moren svinje nakrmíti. Túdi Tebi želén vse nájbougše

Tvoja vórna

Ščáp Trejza.

Što veséje preveč rad má, po nedelaj on ide tá, gde Mura svoje čajanke má, ár tam vesélo je, tou zná. Záto po nedelaj vsákši na čajanko k **Vučáki!**